

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15
261—Γραφείον δδ. Ερμοῦ—261

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναΐδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποσείλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἑξατερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Η θυμὸς τοῦ πνεύματος τοῦ.

ΤΟΥ ΘΕΟΥ Η ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΡΥΦΕΡΑ

Ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ ἔστι τρυφερά, ἐνῷ ή ὅλιγη εὐσπλαγχνία ἡνὶ εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ εἰναι πολλάκις τραχεῖα καὶ σκληρά καὶ οὐδόλως τρυφερά. Κοινὸν λόγιον μεταξὺ ἡμῶν ἔστιν ὅτι «συγχωρῶ, ἀλλὰ δὲν λησμονῶ». Συγχωροῦμεν μετὰ ὑπεροχῆς καὶ συνοφρυώσεως. Πολλάκις ἀπῆλασταμεν εὐσπλαγχνίαν εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἥσθιάνθημεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὥστανει πληρωσαντας δι' αὐτὴν, ἀναγκασθέντες νὰ υποστῶμεν τὸν τραχὺν καὶ ἀνευλαβῆτρόπον δι' οὐ ἔχορηγήθη ἡμῖν. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσειτο δὲ ἀνθρωπος εὐδόκει νὰ χορηγήσῃ τὴν εὐμένειαν αὐτοῦ καὶ φανῇ εὐσπλαγχνίος μετὰ ἡπιότητος, οὐδέποτε θὰ ἐφανταζόμεθα νὰ καλέσωμεν τὴν εὐσπλαγχνίαν ταύτην τρυφεράν. 'Ἄλλ' ὁ Θεὸς συγχωρεῖ, καὶ ὅταν συγχωρῇ, ποιεῖ τοῦτο μετὰ τρυφερότητος δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῇ ἐπίπληξις· ἀπαλείφει τὸ παράπτωμα καὶ οὐδὲμια μνήμη τούτου ἀπομένει· λησμονεῖ ἀμάρτια ὡς συγχωρήσῃ τούτο δι' ἡπίου τρόπου. 'Ἐν τῷ βλέμματι του καὶ τῷ τόνῳ τῆς φωνῆς του εὐμένεια μόνη ὑπάρχει ὡς λ. χ. «Θάρσει τέκνον· αφέωνταί σου αἱ ἀμαρτίαι». Τὸ ἀμάρτημα ἀπεσοβήθη· ἐρρίφθη ὅπισθέν του ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης. Λέγει περὶ κλαιούσης γυναικός, «Ἀφέωνται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, διτὶ ἡγάπησε πολλού». Εἰς ἑτέραν «ὕπαγε εἰς εἰρήνην». 'Οτε θεὶ ὁ Σαοὺλ τῆς Ταρσοῦ κατεδίωκεν τοὺς ἀγίους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Κύριος κατέρχεται νὰ συγχωρήσῃ αὐτῷ, καὶ

λέγει «Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν». Τοῦ Θεοῦ ἡ εὐσπλαγχνία εἶναι λίαν τρυφερά.

«Ἐγὼ δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθυνόσκοντος, λέγει Κύριος ὁ Θεός· διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε καὶ ζήσατε». (Ιεζεκ. ι', 32). X

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεόν, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν ἐν Ἀμερικῇ ὄριζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν διὰ προκηρύξεως. Ἡ ἐφέτος ἐκδοθεῖσα προκήρυξις ὑπὸ τοῦ Προέδρου Χαίνει ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἐλευσίς τῆς ὥρας, ἐν ἥισθασιν οἱ συμπολῖται ἡμῶν γὰρ ποιῶσιν εὐλαβῆ καὶ δημοσίαν ὁμολογίαν τῆς σταθερᾶς αὐτῶν ἐξαρτήσεως ἀπὸ τῆς θείας Προνοίας διὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ δῶρα ζωῆς τε καὶ εὐδαιμονίας, κοινῆς εἰρήνης καὶ εὐπορίας, παρουσιάζει ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους ἀφθόνους τοὺς λόγους πρὸς εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίαν ἡμῶν. 'Τιπεράφθονος συγκομιδὴ, παραγωγικὰ μεταλλεῖα, ἀνθοῦν ἐμπόριον καὶ βιομηχανία ἐπλούτησαν τὴν χώραν. Τὰ εἰς τὴν ἀνάζωσαν βιομηχανίαν ἡμῶν καὶ τὸ ἐξαπλούμενον ἐμπόριον παρεχόμενα μέσα δεικνύουσιν ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα καθ' ἣν αἱ ἔριδες καὶ αἱ στενοχωρίαι κατὰ πάσαν τὴν χώραν θέλουσιν, ὑπὸ τὴν εξακολουθοῦσαν εὐνοιαν τῆς θείας Προνοίας, ὑποχωρήσει εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ δραστηριότητα καὶ τὴν ἐξασφαλισθεῖσαν εὐδαιμονίαν. 'Ἡ μετὰ πάντων τῶν ἔθνων εἰρήνη διετηρήθη ἀκεραία, ἡ ἐσωτερικὴ ἡσυχία ἐπεκράτησε, καὶ οἱ θεσμοὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης τοὺς ὄποιους ἡ φρόνησις καὶ ἀρετὴ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐθεμελίωσε, διατελοῦσιν ἡ δόξα καὶ ἡ ἀσπὶς τῶν τεκνῶν αὐτῶν. 'Ἡ ἐν ἑπαρχίαις τῆς εὐρείαν χώραν ἡμῶν κατέστησε μᾶλλον ἐπιφανῆ τὰ παθήματα καὶ τὰς θλί-